

Meyvənin insan hayatı üçün vacib olması hər kəsə məlumdur. Belə meyvələrdən biri də dünyaca məşhur olan nardır. Məhz buna görə də hər il noyabr ayında Göyçay şəhərində 2-3 gün davam edən təmtəraqlı nar festivalı keçirilir ki, artıq bu, "Nar bayramı" adı ilə ölkəmizdə məşhurdur. Buraya xaricdən qonaqlar dəvət olunur, həm də ölkəmizin müxtəlif bölgələrindən gələn insanlar gələrək festivalda nümayiş etdirilən nemətlərlə tanış olurlar.

Festivala dövlət nümayəndələri və inceşənət xadimləri də dəvət olunurlar. İnceşənət xadimləri nar haqqında el nəğmələri oxuyur, aşıqlar yeni mahnilər qoşur, elm adamları isə nar haqqında yeni biliklərini ortaya qoyurlar.

Mətbəxdə nardan istifadə edilərək hazırlanmış bir qisim yeməklər də festivalda nümayiş etdirilir. Göyçayda 50-ye qədər nar növü vardır. Narın daha çox məşhur olan – gülöşə, vələs, meyxəs, balamurşəl, qaragılı, iridənə və s. növləri tamaşaçıları heyətdə qoyur. Nardan hazırlanmış turşu çeşidləri də yarmarkada satışa çıxırlar.

Narin dünyaca məşhur olması onun yalnız yeyinti məhsulu kimi tanınması ilə bağlı deyil. Təsadüfi deyil ki, o, təbabətdə, iqtisadiyyatda, folklorla, inceşənətdə təzahür formalarını tapa bilir və hətta müqəddəs kitabımız olan Qurani-Kərimdə onun xeyirli tərəfləri haqda maraqlı fiqirlər söylənilir.

El arasında və ümumiyyətlə, ədəbiyyatda nar birliliyi tərənnüm edən, bolluq, bərəkət, uzun ömür, nəslin davamı, cənət meyvəsi və s. formalarda simvolaşdırılır. Hətta narı əbədi həyat mənbəyi olan günəşə bənzətmək olar. Çünkü başlangıç hissəsi ətrafa nur saçan günəş və ya yenice çiçək açan gülü xatırladır. Narla bağlı bir sıra ayın, inam, sinama, mərasim, nəğmə, rəvayət, əfsanə, atalar sözləri, nağıllar, tapmacalar da vardır.

Nar meyvəsinə aid xalq nəğmələri geniş yayılmışdır. Həmin nəğmələrə bu gün də qulaq asılır, onlar el şənliklərində ifa olunur. Bu nəğmələr – "Nar ağacı, nar çiçəyi", "Meyvələrdən üç meyvə var", "Nar-nar" nəğmələridir. Hətta "Nar yeyən uzunqulaq" adlı uşaq mahnısı da çoxlarına tanışdır.

Narla bağlı tapmacalara da rast gəlmək olur. Məsələn, "Aldım bir dənə, açdım min dənə", "Dağdan bir qab aş yuvarladım, dənəsi də yero düşmədi", "Ətindən kabab olmaz, qanından kasa dolmaz", "Kiçik-kicik sandıqlar, içi dolu findziqlar", "Yup yumru fincan, içi dolu mərcan" və s.

"Aldım bir dənə, açdım min dənə" tapmacasında nardan bir dənə alıb içindən min dənə çıxmazı məsələsi əbəs yərə deyilməyib. Burada bir ədəd nar bir dünya anlamına gəlir və içərisindəki min dənəcik isə bütün insanlığı özündə birləşdirir. Yəni dinindən, milliyətindən, ırśindən, ırqindən asılı olmayıaraq insanların hamısı bir planetdə yaşayırlar və bu, hamı tərəfindən dərk olunarsa, güman ki, müharibələrə, qırğınlara da yer olmaz.

Narla bağlı rəvayətlərin birində deyilir ki, "Osmanlı dövründə kişilər törənlərinin sayının çoxalması və birliliyin olmasına simvolu olaraq evlənəcəkləri qızlarla nar verirləmiş". Belə bir inanc da var ki, bəzi yerlərdə toydan sonra evli cütlüyüne nar dənələri verirlər ki, uşaqlarının sayı çox olsun.

Folklor İnstitutunun hazırladığı "Atalar sözləri" kitabında "Nar ağacı – istək ağacı", "Nar üstündə turp yeməzler" və s. iibrətamız deyimlərə rast gəlmək olur (1, s.322). "Gün girən evə həkim gir-məz" yaxud "Nar girən evə həkim gir-məz" atalar sözlərini müqayisə etsək, onlarda oxşar və fərqli cəhətləri görə bilərik. Fərq burada günün cisim, narın isə meyvə olmasıdır. Oxşar cəhət isə günün nara bənzədilməsi ya da, əksinə narın günəşə bənzədilməsi möqamıdır.

Bir çox şairlərin yaradıcılığında da nar haqqında yazılmış şeirlərə rast gəlmək olur. Şair Səxavət Sahilin "Nar ağacının nəğmələri" adlı kitabında "Budaqların kölgəsi", "Ay nəğmə deyir", "Bilirsən, nar ağacı", "Sonra da torpaq oluruq", "Ave Maria", "Ad günümə" və s. şeirlərə

rast gəlmək olar. Şairin "Sonra da torpaq oluruq" şeirində insanla narın vəhdətdə olmasının əks olunmuşdur:

Yazda tumurcuqlayan,
yayda qızaran,
payızda qaralan
nar oluruq,
saralan yarpaq oluruq,
sonra da torpaq oluruq.

Şeirin mözmununa fikir versək görərik ki, şair insan ömrünü nara və ilin fösillərinə bənzədir. İnsan da nar kimi əmələ gəlir, cavanlıq dövründən keçərək böyük və sonda insan saralan yarpaq olaraq torpağa çevirilir.

Daha sonra "Ad günümə" şeirinə nəzər salaq:

Ömrüm nar qabığıdı,
içindəki dənələr
acılı-şirinli illər kimidi.
Diger misrada:
Ömrün əvvəli və sonu olmur,
ömrün xoşbəxtlik və bədbəxtlik
bölgüleri var.

Bu şeirdə də yuxarıda qeyd olunduğu digər şeir kimi insana bənzədilmiş nardan söhbət açılır. Amma burada insan ömrü nar qabığına bənzədir. Biz bilirik ki, nar şirin və turş, aq və qırmızı olur. Şair də məhəz insanın yaşadığı acılı-şirinli, xoşbəxt və bədbəxt günlərini nara bənzədir, oxşar səciyyəli olmasını vurğulayır. Azərbaycan filmlərinə nəzər salsaq, görərik ki, nar kino mütəxəssislərimizdən də diqqətini cəlb etmiş və bu mövzuda sənədlə, qısa metrajlı və digər janrlarda filmlər çekmişlər. Bunlardan "Nar"

Göyçay şəhəri və oraya aid ərazilərdədir. Filmdə tamaşaçılara maraqlı ideya təqdim olunmuşdur. Atanın illərlə qoruyub saxladığı nar bağına oğul sahib çıxa bilmir. Təkcə nar bağıni deyil, nəticə etibarilə o, ailəsinin də bütövlüyüni saxlamaqda aciz qalır. Əslində nar bağı filmdə simvol kimi götürülmüş və "bütvə ailə" ideyasını burada rəmzləşdirmişdir. Bütvə ailə isə valideynlər və övladlardan ibarətdirsə, nar bağı da yaşlı və cavan nar ağaclarından ibarət olmaqla filmdə təqdim olunan ana ideyanı uğurlu şəkildə tamaşaçı ilə "paylaşır" bilmüşdir. Narın təsvirinə sənət əsərlərində, rəssamlıqda, vaxtilə hazırlanmış çini qablarda da rast gəlmək mümkündür. Leonardo Da Vinçi və o Renaissance dövrünün digər rəssamları Hz. Meryəmi əlində nar və qucağında uşaq təsvir etmişlər. Rəssam Sandro Botticellinin əlində nar tutmuş Hz. İsanı təsvir etdiyi rəsmindəki nar, maraqlıdır ki, iztirabi və yenidən dirilişi təmsil edir. Bu rəsm əsəri xristianların inancının ifadəsi olaraq qəbul edilmişdir.

İstər sarayların divarlarında, istər parçaların üzərində işlənmiş nar təsvirlərində təkcə nar meyvəsinin deyil, həmçinin ağacının forması, yarpaqları, çiçəyi də təsvir olunmuşdur. Şəki Xan Sarayının divarlarında da narın bu səpkidə çəkilmiş rəsmərinə rast gəlmək mümkündür.

İran mifologiyasında İsfendiyarın nar yedikdən sonra yenilməz olduğu deyilir. Səyahət etdiyim ölkələrdən biri olan Misirdə olarkən oranın keçmiş tarixində bəhs edən bir tarixçi deyirdi ki: "Qədim

zırılanan köynəklərdə, stəkanlarda, qələmlərdə və digər aksesuarlarda nar simvolundan geniş istifadə olunmuşdur. Birinci Avropa oyunlarının açılışında səhnələrin birində böyük bir halqa qoyulmuşdu və bu halqada üç yüzə qədər ifaçı görünürdü. Halqa firlandıqca adamlar sanki miniatür rəsmələrdə təsvir olunan obrazları canlandırırırdı. Halqa tam dövredən sonra yerden nar ağacı boy vərib qalxır. Şeyx Nizami ağacdən nar dərir və hər şey qəfildən donur. Burada miniatürlər dünyası torpağa bataraq yoxa çıxır, tərəzi uzaqlaşır və ifaçılar səhnəni tərk edirlər. Bu zaman stadionun mərkəzinə doğru uçan, bolluq, oyanış, sevgi, uğur mütəssəməsi olan və Azərbaycanı rəmzələşdirən nəhəng bir nar fiquru görünür. Sonra həmin fiqur paralanır və paralanmış fiqur qırmızı rəngli nar dənələrinə benzəyən yüzlərə şara çevrilir. Həmin şarlar insanların üzərinə doğru gelərək her kəsə xüsusi bir maraqlı oyadı. Əslində bu səhne narın birləşdirici missiyasını ifade edirdi. Yəni, vahid dünyada yüzlərə dövlətlərin və minlərə millətlərin bərabər və sülh şəraitində yaşamaları mümkündür. O zaman yer üzündə ədalət də bərpa olunar, insanlar da fi-ravan yaşayar. Nizami Gəncəvinin obrazı isə buraya təsadüfən getirilməmişdir. Cüntki bu ideya şairin poemalarından bir qırmızı xətt kimi keçir.

Iqtisadiyyatda narın ixracı xüsusi yer tutur. Bu gün bir çox ölkələrin bazارında narın həm özünə, həm də şirəsinə geniş təlabat vardır. 2016-cı ildə Azərbaycanda

NAR – İNSANLARA ƏBƏDİYYƏT BƏXŞ EDƏN SİMVOL KİMİ



Gəncə şəhər məzarlığı.

Rəsul oğlu Muxtarə aid məzar daşında əlində nar çiçəyi tutan insan fiquru.

(1981), "Tənha nar ağacı" və ya "Tənha narın nağılı" (1984), "Nar bağı" (2017) filmlərini göstərmək olar. M.Təhəmasibin "Çiçəkli dağ" pyesi əsasında tammetrajlı və macəra janrında çəkilmiş "Bir qalanın sırrı" (1959-1960) filmində isə fraqməntal şəkildə olsa da nara müraciəti olunmuşdur. Hər kəsin maraqla izlədiyi bu filmdə hadisələrin kəskin və çıxılmaz vəziyyət allığı bir anda gizlədilmiş mətləbin, yəni, sirrin açılmasına nar meyvəsindən maraqlı vasitə (simvol) kimi istifadə olunur. Məhz bundan sonra hadisələrin döyüünü açılmağa başlayır və filmin sonunda xeyirin şər üzərində qalib gəldiyini izləyə bilirik.

"Nar bağı" filmi isə Anton Çexovun "Albalı bağı" pyesinin motivləri əsasında çəkilmişdir. Maraqlıdır ki, filmin çəkilişlərində məhz Göyçay ərazisindəki nar bağlarından istifadə olunmuşdur. Bu da təsadüfi deyil, çünki ölkəmizdə ən mükəmməl və məhsuldar nar bağları elə

zamanlarda Misirdə insan öldükdən sonra onun yanına nar qoyulur. Narın ölüñən insanın yanında qoyulmasının mənası isə burada narın doğruluğu simvolize etməsi kimi anlaşılmalıdır.

Mənbələrdə rast gəldiyim bir şəkildə məzar daşının üzərində insan fiquru və bu insanın əlində nar çiçəyini tutduğunu görmək mümkündür. Rəsmə diqqət çəkək: Rəsul oğlu Muxtarə aid məzar daşının ön hissəsində ərəbcə yazılırdan başqa ayaq üstündə təsvir olunmuş insan fiquru da vardır. Bu məzar daşındaki fiqur yaxası bağlı köynəkdə, kaftanda olması, başındaki papaq və əlində tutduğu nar çiçəyi ilə diqqəti çəkir.

Bele məlum olur ki, balaca yarpaqlara sahib olan bu motiv gerçəkdəki görünüşdən biraz fərqlidir. Rəsm o biri dənəyanın, cənnətin rəmzi olaraq düşünülmüş və ölüñən adamın cənnətə getmək istəyinin simvolu kimi mənalandırılmışdır. Nar çiçəyinin şəkildə əks olunması məzar sahibinin gənc yaşda vəfat etməsinin işarəsi də olbilər.

Qədim Misirdə dəfn prosesində narın ölüñən insanın yanına qoyulması və Gəncə şəhərindəki qəbir daşının üzərində əlində nar çiçəyini tutmuş insan fiqurunun təsvir olması oxşardır. Təsvirlərdən də görünüşü kimi, insan həyatdan köç etdiyi məqamda narın meyvəsindən və çiçəyindən istifadə olunmuşdur. Ona görə də, nar müqəddəs bir meyvə sayılır. Döyünlərin fərqli ölkələri olmasına baxmayaraq, bir çox yerlərdə dini ayinlər, inanclar, rituallar demək olar ki, eynidir.

2015-ci ildə Azərbaycanda keçirilən birinci Avropa oyunları üçün nar ilk dəfə olaraq rəsmi simvol kimi təqdim olunmuşdur. Burada narın simvol kimi seçilməsində əsas məqsəd ölkənin qururlu tarixini və ümidverici gələcəyini əks etdirməkdir. Birinci Avropa oyunlarında narla bərabər, ceyran da rəsmi simvol kimi seçilmiş, ceyran – təbii gözəlliyyin, saflığın, zərifliyin, nar isə - həyat eşqi və enerji ilə aşib-daşmanın, günəş sevərliyi tərənnüm etmişdir. Nar birinci Avropa oyunlarının açılış gündündən bitdiyi dövrə qədər bütün idman yarışmalarında diqqət mərkəzində olmuşdur. Hətta yarış üçün ha-



Nigar İmam liyeva
AMEA Folklor İnstitutunun
əməkdaşı